ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 272

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

3 października 2006

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1458/2006 z dnia 2 października 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1459/2006 z dnia 28 września 2006 r. w sprawie zastosowania art. 81 ust. 3 Traktatu wobec pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych w zakresie konsultacji w sprawie taryf pasażerskich stosowanych w ramach rejsowych połączeń lotniczych oraz przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1460/2006 z dnia 2 października 2006 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 1227/2000 odnośnie do przejściowych ustaleń w sprawie ostatecznej wysokości przyznanych środków na restrukturyzację i konwersję winnic** 9

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1461/2006 z dnia 29 września 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu** 11

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1462/2006 z dnia 2 października 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej** 13

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Rada

2006/659/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 25 września 2006 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych** 15

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Komisja

2006/660/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 29 września 2006 r. w sprawie przyznania przez Wspólnotę ograniczonego uznania dla Polskiego Rejestru Statków** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4107)* [1] 17

2006/661/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 29 września 2006 r. dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2006 rok na rzecz nowych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie kontroli żywności i pasz** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4277)* 18

2006/662/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 29 września 2006 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli u indyków prowadzonego w państwach członkowskich** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4308)* 22

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1458/2006

z dnia 2 października 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 2 października 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	68,0
	096	42,0
	999	55,0
0707 00 05	052	93,6
	999	93,6
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	65,6
	388	58,9
	524	55,3
	528	50,3
	999	57,5
0806 10 10	052	77,1
	400	177,6
	624	139,2
	999	131,3
0808 10 80	388	85,6
	400	95,0
	508	77,8
	512	86,1
	720	74,9
	800	137,9
	804	99,3
	999	93,8
0808 20 50	052	114,6
	388	88,1
	720	67,2
	999	90,0

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1459/2006

z dnia 28 września 2006 r.

w sprawie zastosowania art. 81 ust. 3 Traktatu wobec pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych w zakresie konsultacji w sprawie taryf pasażerskich stosowanych w ramach rejsowych połączeń lotniczych oraz przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3976/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych w sektorze transportu lotniczego ([1]), w szczególności jego art. 2,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ([2]),

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Z dniem 1 maja 2004 r. sektor transportu lotniczego podlega ogólnie stosowanym przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ([3]).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 przewiduje, że porozumienia objęte art. 81 ust. 1 Traktatu, spełniające warunki określone w art. 81 ust. 3, nie są zakazane, bez konieczności podejmowania w tym względzie uprzedniej decyzji. W zasadzie przedsiębiorstwa i związki powinny oceniać teraz same, czy ich porozumienia, praktyki uzgodnione i decyzje są zgodne z art. 81 Traktatu.

(3) Rozporządzenie (EWG) nr 3976/87 upoważnia Komisję do stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu na mocy rozporządzenia w stosunku do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do świadczenia usług transportu lotniczego na trasach między portami lotniczymi na terenie Wspólnoty oraz trasach między Wspólnotą a krajami trzecimi.

(4) Porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione dotyczące konsultacji w sprawie taryf pasażerskich w rejsowych połączeniach lotniczych i przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych oraz rozkłady lotów dla portów lotniczych mogą ograniczać konkurencję i wpływać na handel między państwami członkowskimi.

(5) Jednak z uwagi na fakt, że przedmiotowe porozumienia, decyzje lub praktyki uzgodnione mogą być z zyskiem dla klientów transportu lotniczego lub przewoźników lotniczych, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1617/93 z dnia 25 czerwca 1993 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych dotyczących wspólnego planowania i koordynacji rozkładów, wspólnych przedsięwzięć i konsultacji w sprawie taryf pasażerskich i towarowych w rejsowych połączeniach lotniczych oraz przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych ([4]) przewiduje, że art. 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do m.in. pewnych porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych dotyczących konsultacji w sprawie taryf oraz przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych w przypadku połączeń lotniczych pomiędzy lotniskami w zakresie Wspólnoty. Rozporządzenie (EWG) nr 1617/93 wygasło w dniu 30 czerwca 2005 r.

(6) W czerwcu 2004 r. Komisja rozpoczęła konsultacje w sprawie przeglądu rozporządzenia (EWG) nr 1617/93 w celu ustalenia, czy należałoby zaprzestać stosowania wyłączenia grupowego, stosować je nadal w pierwotnej formie czy też rozszerzyć jego zakres. Komisja otrzymała odpowiedzi od państw członkowskich, linii lotniczych, agentów biur podróży oraz grup konsumenckich.

(7) W świetle wyników konsultacji oraz wprowadzonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2003 bezpośrednio stosowanego systemu wyłączenia nie ma wystarczających podstaw, aby nadal twierdzić na mocy rozporządzenia, że przepisów art. 81 ust. 1 nie stosuje się względem konsultacji w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych lub względem konsultacji w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w przypadku rejsowych połączeń lotniczych pomiędzy lotniskami na terenie Wspólnoty. Liniom lotniczym powinno się pozostawić wystarczająco dużo czasu na przystosowanie się do nowej sytuacji i na dokonanie własnej oceny, czy zawarte przez nie porozumienia i stosowane praktyki są zgodne z art. 81 Traktatu oraz w razie konieczności na ich zmianę. Z uwagi na fakt, że rozporządzenie (EWG) nr 1617/93 już wygasło, konieczne jest przyjęcie na przejściowy nowego rozporządzenia o grupowym wyłączeniu.

([1]) Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).
([2]) Dz.U. C 42 z 18.2.2006, str. 15.
([3]) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).
([4]) Dz.U. L 155 z 26.6.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(8) Porozumienia w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych mogą przyczynić się lepszego wykorzystania przepustowości portów lotniczych i przestrzeni powietrznej, ułatwić kontrolę ruchu powietrznego i zapewnić sprawną obsługę lotów z portu lotniczego. Aby nie ograniczyć konkurencji, musi zostać zachowany także dostęp do portów lotniczych o dużym natężeniu ruchu. W celu zagwarantowania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i przejrzystości porozumienia w tej kwestii mogą być dopuszczone jedynie w tym przypadku, gdy wszyscy zainteresowani przewoźnicy lotniczy będą dopuszczeni do udziału w negocjacjach i jeśli przydział dokonywany jest w sposób przejrzysty w oparciu o zasadę niedyskryminacji.

(9) Grupowe wyłączenie w odniesieniu do konsultacji w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych powinno zostać przyznane do dnia 31 grudnia 2006 r., jeśli konsultacje dotyczą połączeń lotniczych, których port wyjściowy lub port docelowy znajduje się na terenie Wspólnoty. Po dniu 31 grudnia 2006 r. linie lotnicze powinny same ocenić, czy porozumienia między przedsiębiorstwami i ich wspólne praktyki uzgodnione oraz decyzje związków przedsiębiorstw wchodzące w zakres art. 81 ust. 1 Traktatu spełniają warunki art. 81 ust. 3. Ocena powinna uwzględniać między innymi to, czy wszyscy zainteresowani przewoźnicy lotniczy mogą brać udział w konsultacjach w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych oraz czy konsultacje te są prowadzone w oparciu o zasadę niedyskryminacji i w sposób przejrzysty. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty ([1]).

(10) Konsultacje w sprawie taryf pasażerskich mogą przyczynić się do powszechnego przyjęcia ustalonych między liniami taryf pasażerskich, z korzyścią zarówno dla przewoźników, jak i użytkowników transportu lotniczego. Jednakże uzgodnienia nie będą wykraczać poza zakres celu, jakim jest ułatwienie stosowania systemu akceptacji biletów między przewoźnikami lotniczymi (*interlining*).

(11) Wynik konsultacji rozpoczętych przez Komisję w czerwcu 2004 r. w sprawie przeglądu rozporządzenia (EWG) nr 1617/93 wskazuje na to, że rynek transportu lotniczego w obrębie Wspólnoty rozwinął się w sposób, który w coraz mniejszym stopniu pozwala na zapewnienie zgodności konsultacji w sprawie taryf ze wszystkimi kryteriami zawartymi w art. 81 ust. 3 Traktatu.

(12) Grupowe wyłączenie w odniesieniu do konsultacji w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w ramach rejsowych połączeń lotniczych pomiędzy portami lotniczymi znajdującymi się na terenie Wspólnoty powinno zostać przyznane do dnia 31 grudnia 2006 r. Po upływie tego terminu linie lotnicze powinny same ocenić, czy porozumienia między przedsiębiorstwami i ich wspólne praktyki uzgodnione oraz decyzje związków przedsiębiorstw objęte art. 81 ust. 1 Traktatu spełniają warunki art. 81 ust. 3 Traktatu.

(13) Z dniem 1 maja 2004 r. Komisja została upoważniona na mocy rozporządzenia do stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu w odniesieniu do połączeń lotniczych na trasach między Wspólnotą a krajami trzecimi araz na trasach pomiędzy portami lotniczymi na terenie Wspólnoty.

(14) W przeciwieństwie do ruchu powietrznego wewnątrz Wspólnoty, połączenia lotnicze pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi są na ogół regulowane w ramach porozumień dwustronnych dotyczących usług lotniczych. Porozumienia te znacznie różnią się między sobą pod względem charakteru i poziomu szczegółowości wymogów regulacyjnych. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego, przy uwzględnieniu rozporządzenia (WE) nr 847/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ([2]), cechą wspólną umów dotyczących usług lotniczych jest ograniczanie i/lub regulowanie dostępu do rynku i/lub określanie cen, co może wpływać hamująco na konkurencję między przewoźnikami lotniczymi na trasach pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi. Cechą wspólną umów dotyczących usług lotniczych jest ponadto ograniczanie możliwości przewoźników do przystąpienia do umów o wzajemnej współpracy, które oferują użytkownikom alternatywę do systemu akceptacji biletów między przewoźnikami lotniczymi w ramach Zrzeszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA).

(15) Ilość podróży pasażerskich z przesiadką na trasach między Wspólnotą a krajami trzecimi jest znacznie większa niż w przypadku lotów międzynarodowych w ramach Wspólnoty. Stąd też korzyści dla pasażerów wynikające z systemu akceptacji biletów między przewoźnikami lotniczymi na trasach pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi powinny być większe.

(16) Można zakładać z dużą dozą pewności, że konsultacje w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w przypadku rejsowych połączeń lotniczych pomiędzy portami na terenie Wspólnoty a portami w krajach trzecich spełniają obecnie warunki art. 81 ust. 3 Traktatu. Jednakże rynek transportu lotniczego rozwija się niezwykle szybko. Dlatego w przypadku tego rodzaju konsultacji należy przyznać krótkie wyłączenie grupowe obowiązujące do dnia 31 października 2007 r.

([1]) Dz.U. L 14 z 22.1.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 793/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 50).

([2]) Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 7.

(17) Właściwe organy w Stanach Zjednoczonych Ameryki i Australii dokonują przeglądu swojej polityki antymonopolowej w odniesieniu do porozumień w sprawie taryf pasażerskich w ramach IATA. Przeglądy te powinny zostać zakończone do czerwca 2007 r. Wskazane zatem jest, aby Komisja poddała do tego czasu przeglądowi wyłączenie grupowe dotyczące porozumień w sprawie taryf pasażerskich na trasach pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami.

(18) Na użytek Komisji należy gromadzić dane na temat względnego stosowania taryf pasażerskich ustalonych w ramach konsultacji oraz ich względnego znaczenia dla rzeczywistej akceptacji biletów między przewoźnikami lotniczymi na trasach pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi. Wspomniane dane powinny umożliwić Komisji dokonanie lepszej oceny skutków ograniczeń regulacyjnych wynikających z porozumień dwustronnych dotyczących usług lotniczych. Począwszy od dnia 1 maja 2004 r., przewoźnicy lotniczy biorący udział w konsultacjach powinni w odniesieniu do każdego sezonu IATA gromadzić dane dla wszystkich grup cen biletów, co do których uzgodnione zostały ceny biletów w ramach systemu akceptacji biletów między przewoźnikami lotniczymi.

(19) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3976/87 niniejsze rozporządzenie powinno stosować się ze skutkiem wstecznym do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które istniały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zakładając, że spełniają one warunki do zastosowania wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu.

(20) Prawo wspólnotowe w dziedzinie lotnictwa cywilnego, odnoszące się do rynku wewnętrznego, zostało na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym rozszerzone do obszaru obejmującego teren Wspólnoty oraz Norwegię, Islandię i Liechtenstein. Dlatego loty pomiędzy Wspólnotą a Norwegią, Islandią i Liechtensteinem powinny być traktowane tak samo jak loty wewnątrz Wspólnoty. Na mocy decyzji Wspólnego Komitetu EOG rozszerzono zakres prawodawstwa wspólnotowego na obszar objęty Porozumieniem EOG. Do celów niniejszego rozporządzenia powinno się jednak ustalić, że wyłączenie grupowe przewidziane w odniesieniu do lotów poza Wspólnotą nie dotyczy lotów pomiędzy portami we Wspólnocie i portami w Norwegii, Islandii i Liechtensteinie.

(21) Na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego [1] rozszerzono zakres prawodawstwa wspólnotowego w zakresie lotnictwa cywilnego istotnego dla rynku wewnętrznego na obszar Wspólnoty i Szwajcarii. Zatem tak długo jak to porozumienie będzie obowiązywało, loty pomiędzy Wspólnotą a Szwajcarią powinny być traktowane tak samo jak loty wewnątrz Wspólnoty. Na mocy decyzji Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy porozumienia prawodawstwo wspólnotowe obejmuje obszar, którego dotyczy porozumienie. Do celów niniejszego rozporządzenia należy jednak ustalić, że wyłączenie grupowe przewidziane w odniesieniu do połączeń między Wspólnotą a krajami trzecimi nie dotyczy lotów pomiędzy portami we Wspólnocie i portami w Szwajcarii.

(22) Rozporządzenie to pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 82 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyłączenia

Zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, niniejszym stwierdza się, że art. 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień między przedsiębiorstwami w sektorze transportu lotniczego, decyzji związków takich przedsiębiorstw i praktyk uzgodnionych między takimi przedsiębiorstwami, które mają na celu realizację jednego lub większej ilości poniższych założeń:

a) prowadzenie konsultacji w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych, jeśli dotyczą połączeń lotniczych, których port wyjściowy lub port docelowy znajduje się na terenie Wspólnoty;

b) prowadzenie konsultacji w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w ramach rejsowych połączeń lotniczych pomiędzy portami na terenie Wspólnoty, z jednej strony, a portami w Szwajcarii, Norwegii, Islandii lub Liechtensteinie, z drugiej strony;

c) prowadzenie konsultacji w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w ramach rejsowych połączeń lotniczych między portami na terenie Wspólnoty, z jednej strony, a portami w Australii i Stanach Zjednoczonych Ameryki, z drugiej strony;

d) prowadzenie konsultacji w sprawie taryf za przewóz pasażerów i ich bagażu w ramach rejsowych połączeń lotniczych między portami na terenie Wspólnoty, z jednej strony, a portami w krajach trzecich innych niż te, o których mowa w pkt b) i c), z drugiej strony.

[1] Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 73).

Artykuł 2

Przydział czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych oraz rozkłady lotów dla portów lotniczych

1. Artykuł 1 lit. a) stosuje się tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) konsultacje są dostępne dla wszystkich przewoźników lotniczych wyrażających zainteresowanie przydziałami czasu na start lub lądowanie, które są przedmiotem konsultacji;

b) zasady pierwszeństwa są ustalane i stosowane bez dyskryminacji, bezpośredniej lub pośredniej, na podstawie tożsamości, przynależności państwowej przewoźnika lub kategorii świadczonych usług, które uwzględniają ograniczenia lub zasady podziału w ruchu lotniczym ustanowione przez właściwe organy krajowe lub międzynarodowe i biorą pod uwagę interesy podróżnych i portów lotniczych; z zastrzeżeniem pkt c) takie zasady pierwszeństwa mogą uwzględniać prawa nabyte przez przewoźników w wyniku uprzedniego korzystania z danych przydziałów czasu na start lub lądowanie w analogicznym sezonie;

c) czas przydzielony na start lub lądowanie nowym przewoźnikom, określonym w art. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 95/93, jest następujący:

   i) w ramach portów lotniczych Wspólnoty 50 % nowoutworzonych lub nieużywanych przydziałów czasu na start lub lądowanie bądź takich, które zostały zwolnione przez przewoźnika w trakcie lub z końcem sezonu albo stały się dostępne w inny sposób, aby pozwolić w ten sposób nowym przewoźnikom efektywnie konkurować z uznanymi przewoźnikami na trasach z danego portu lotniczego lub do niego; przydział dla nowych przewoźników może być mniejszy niż 50 %, jeżeli wnioski od nowych przewoźników stanowią poniżej 50 % wszystkich wniosków o takie nowe przydziały czasu na start lub lądowanie;

   ii) w ramach portów lotniczych na terenie krajów trzecich odpowiednią część przydziałów czasu na start lub lądowanie, aby zapewnić im dostęp do portów lotniczych o dużym natężeniu ruchu na trasach między tymi portami a portami na terenie Wspólnoty;

d) ustanowione zasady pierwszeństwa udostępnia się na żądanie każdej zainteresowanej stronie;

e) przewoźnicy lotniczy uczestniczący w konsultacjach mają dostęp, najpóźniej w czasie trwania konsultacji, do informacji w sprawie:

   i) zwyczajowego przydziału czasu na start lub lądowanie dla poszczególnych przewoźników, w porządku chronologicznym, dla wszystkich przewoźników korzystających z portu lotniczego;

   ii) wniosków o przydział czasu na start lub lądowanie (wstępnie) złożonych przez przewoźników, w porządku chronologicznym dla wszystkich przewoźników;

   iii) przydziałów czasu na start lub lądowanie przyznanych przewoźnikom, a także osobnego wykazu niezrealizowanych wniosków o przydział w porządku chronologicznym, w odniesieniu do wszystkich przewoźników;

   iv) dostępnych jeszcze przydziałów czasu na start lub lądowanie;

   v) wszelkich szczegółów dotyczących kryteriów stosowanych przy przydziale;

f) jeżeli wniosek o przydział czasu na start lub lądowanie nie zostanie uwzględniony, przewoźnikowi należy podać powody takiej decyzji.

2. Komisja i zainteresowane państwa członkowskie są uprawnione do wysyłania obserwatorów na konsultacje w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie oraz rozkładów lotów dla portów lotniczych odbywające się na forum wielostronnym przed każdym sezonem. W tym celu przewoźnicy lotniczy powiadomią zainteresowane państwa członkowskie i Komisję o ich dacie, miejscu i przedmiocie w ten sam sposób, w jaki powiadamiani są uczestnicy konsultacji. Termin powiadomienia zainteresowanych państw członkowskich i Komisji nie może być krótszy niż 10 dni przed rozpoczęciem konsultacji.

Powiadomić należy:

a) zainteresowane państwa członkowskie, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez właściwe organy tych państw członkowskich;

b) Komisję, zgodnie z procedurami, które zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Konsultacje w sprawie taryf pasażerskich

1. Artykuł 1 lit. b), c) i d) stosuje się tylko wtedy, gdy spełnione są następujące kryteria:

a) uczestnicy konsultacji omawiają jedynie ceny biletów lotniczych, które użytkownicy transportu lotniczego płacą bezpośrednio uczestniczącemu przewoźnikowi lub jego autoryzowanym przedstawicielom za wykonanie usługi w zakresie przewozu pasażerów w ramach połączenia rejsowego, a także warunki dotyczące wspomnianych taryf pasażerskich; konsultacje te nie wykraczają poza zakres, dla którego odnośne taryfy mają zostać ustalone;

b) wynikiem konsultacji ma być wzajemna akceptacja biletów między przewoźnikami lotniczymi, tzn. użytkownicy transportu lotniczego, stosownie do typów taryf pasażerskich oraz sezonów będących przedmiotem konsultacji, mają możliwość:

   i) zebrania na jednym bilecie połączenia, które było przedmiotem konsultacji, z innymi połączeniami na tej samej trasie lub trasach łączących obsługiwanych przez innych przewoźników lotniczych, przy czym stosowne taryfy pasażerskie i warunki są określone przez linię lotniczą (lub linie lotnicze) dokonującą przewozu; oraz

   ii) na ile pozwalają na to warunki pierwotnej rezerwacji, dokonywania zmian rezerwacji połączenia podlegającego konsultacjom na połączenie na tej samej trasie, obsługiwane przez innego przewoźnika lotniczego, zgodnie z taryfami pasażerskimi oraz na warunkach stosowanych przez tego innego przewoźnika;

c) przewoźnik lotniczy ma prawo odmówić dokonania łączenia i zmiany rezerwacji z obiektywnych i niedyskryminujących przyczyn natury technicznej bądź handlowej, zwłaszcza w przypadku, gdy przewoźnik dokonujący przewozu zgłasza zastrzeżenia odnośnie do zdolności kredytowej przewoźnika pobierającego opłatę za przewóz; w tym przypadku przewoźnik lotniczy musi być o tym poinformowany na piśmie;

d) taryfy pasażerskie podlegające konsultacjom są stosowane przez uczestniczących w nich przewoźników lotniczych w sposób niedyskryminujący ze względu na przynależność narodową lub miejsce zamieszkania pasażerów;

e) uczestnictwo w konsultacjach jest dobrowolne i otwarte dla każdego przewoźnika lotniczego, który obsługuje lub zamierza obsługiwać połączenia na omawianej trasie;

f) konsultacje nie są wiążące dla uczestników, tzn. po konsultacjach uczestnicy zachowują prawo do niezależnych działań w zakresie taryf pasażerskich;

g) konsultacje nie prowadzą do porozumienia odnośnie do prowizji przedstawicieli ani innych części omawianych taryf.

2. Przewoźnicy lotniczy biorący udział w konsultacjach w sprawie taryf pasażerskich dotyczących rejsowych połączeń lotniczych między portami na terenie Wspólnoty a portami w krajach trzecich, innymi niż wymienione w art. 1 lit. b), gromadzą dane odnośnie do:

a) liczby biletów wystawionych według taryf ustalonych w ramach przedmiotowych konsultacji jako ogólnej liczby biletów wystawionych na przelot między Wspólnotą a krajami trzecimi, innymi niż wymienione w art. 1 lit. b);

b) zakresu, w jakim bilety według taryf ustalonych w ramach przedmiotowych konsultacji są wystawiane na przelot w ramach połączenia, w którym pasażer korzysta z systemu akceptacji biletów między przewodnikami lotniczymi;

c) zakresu, w jakim bilety, których nie dotyczą taryfy ustalone w ramach przedmiotowych konsultacji, są wystawiane na przelot w ramach połączenia, w którym pasażer korzysta z systemu akceptacji biletów między przewodnikami lotniczymi.

Dane są gromadzone dla wszystkich rodzajów biletów i stawek będących przedmiotem konsultacji. Dane umożliwiają rozróżnienie między różnymi formami współpracy między przewoźnikami lotniczymi, pozwalającymi pasażerom na łączenie na jednym bilecie usług świadczonych przez więcej niż jednego przewoźnika. Gromadzone dane są przedstawiane Komisji przez zainteresowanego przewoźnika lub w jego imieniu za każdy sezon IATA, począwszy od dnia 1 maja 2004 r. Dane mogą być udostępnione właściwym władzom państw członkowskich.

3. Komisja i zainteresowane państwa członkowskie są uprawnione do wysyłania obserwatorów na konsultacje dotyczące taryf. W tym celu przewoźnicy lotniczy powiadomią zainteresowane państwa członkowskie i Komisję o ich dacie, miejscu i przedmiocie w ten sam sposób, w jaki powiadamiani są uczestnicy konsultacji. Zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję powiadamia się w terminie nie krótszym niż 10 dni.

Powiadomić należy:

a) zainteresowane państwa członkowskie, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez właściwe organy tych państw członkowskich;

b) Komisję, zgodnie z procedurami, które zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Odnośni przewoźnicy lotniczy lub przedstawiciel działający w ich imieniu przedkładają Komisji pełne sprawozdanie w sprawie konsultacji w tym samym terminie co uczestnikom konsultacji, nie później jednak niż sześć tygodni po ich zakończeniu.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wyłączenia przyznane zgodnie z art. 1 lit. a) i b) obowiązują do dnia 31 grudnia 2006 r.

Wyłączenia przyznane zgodnie z art. 1 lit. c) obowiązują do dnia 30 czerwca 2007 r.

Wyłączenia przyznane zgodnie z art. 1 lit. d) obowiązują do dnia 31 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje z mocą wsteczną w odniesieniu do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych istniejących w dniu jego wejścia w życie, ze skutkiem od momentu spełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1460/2006

z dnia 2 października 2006 r.

uchylające rozporządzenie (WE) nr 1227/2000 odnośnie do przejściowych ustaleń w sprawie ostatecznej wysokości przyznanych środków na restrukturyzację i konwersję winnic

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina [1], w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuły 16 i 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego [2] ustalają zasady dotyczące finansowania systemu restrukturyzacji i konwersji.

(2) Zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż do dnia 10 lipca każdego roku, w odniesieniu do systemu restrukturyzacji i konwersji, deklarację wydatków zatwierdzonych na dzień 30 czerwca bieżącego roku budżetowego oraz całkowitą powierzchnię danego obszaru.

(3) Artykuł 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 ustanawia, że państwa członkowskie składają deklarację określone w art. 16 ust. 1 lit. b) tylko w przypadku, gdy kwota, którą zadeklarowały zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a), równa jest co najmniej 75 % kwoty przyznanej wstępnie danemu państwu członkowskiemu. Brak deklaracji określonej w art. 16 ust. 1 lit. b) prowadzi z kolei do niekwalifikowania się wydatków zatwierdzonych na wsparcie zgodne z systemem restrukturyzacji i konwersji.

(4) Niektóre państwa członkowskie, dla których rok gospodarczy 2005/2006 jest drugim rokiem stosowania systemu restrukturyzacji i konwersji, nie były w stanie wypłacić 75 % przyznanej im wstępnie kwoty, mimo że zatwierdziły jej część. Trudności były związane z nieznajomością warunków systemu. Stosowanie zasad przewidzianych w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 doprowadziłoby w odniesieniu do tych państw członkowskich do nadmiernego obniżenia kwot dostępnych na restrukturyzację i konwersję w bieżącym roku budżetowym.

(5) W związku z tym w drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 na zasadzie przejściowych ustaleń na rok gospodarczy 2005/2006 należy uniknąć wspomnianego nadmiernego obniżania kwot poprzez zezwolenie państwom członkowskim, dla których rok gospodarczy 2005/2006 jest drugim rokiem stosowania systemu restrukturyzacji i konwersji, na wypłacenie do końca bieżącego roku finansowego całości ich kwot w odniesieniu do odpowiednich wydatków poniesionych lub zatwierdzonych dnia 30 czerwca 2006 r.

(6) Podobne rozwiązanie przyjęto w 2002 r. podczas drugiego roku stosowania systemu restrukturyzacji i konwersji winnic w ówczesnych państwach członkowskich i niektóre z nich miały trudności tej samej natury co niektóre obecne państwa członkowskie, w których system stosowany jest drugi rok.

(7) Ze względu na to, że niniejsze rozporządzenie musi mieć zastosowanie od dnia 1 lipca 2006 r., powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 2 rozporządzenia 1227/2000 i w odniesieniu do roku budżetowego 2006 nie obowiązują żadne warunki związane z deklaracją określoną w art. 16 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia w przypadku państw członkowskich, dla których rok gospodarczy 2005/2006 stanowi drugi rok stosowania systemu restrukturyzacji i konwersji. Mogą one nie później niż do dnia 15 października 2006 r. wypłacać sumę wydatków, o której poinformowały Komisję zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) i b) wspomnianego rozporządzenia.

---

[1] Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

[2] Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, str. 32).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1461/2006

z dnia 29 września 2006 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu [1], w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zawiera listę właściwych władz, do których należy przesłać informacje i wnioski dotyczące środków nałożonych przez to rozporządzenie.

(2) Republika Czeska, Estonia oraz Grecja wystąpiły z wnioskiem o zmianę danych dotyczących ich właściwych władz. Należy również zmienić dane kontaktowe Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Eneko LANDÁBURU
Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

[1] Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1957/2005 (Dz.U. L 314 z 30.11.2005, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zmienia się w następujący sposób:

(1) Dane kontaktowe w pozycji „Republika Czeska" otrzymują brzmienie:

„Ministerstvo financí/Ministry of Finance
Finanční analytický útvar/Financial Analytical Unit
PO BOX 675
Jindřišská 14
111 21 Praha 1
Tel.: (420-2) 570 44 501
Fax: (420-2) 570 44 502
E-mail: fau@mfcr.cz".

(2) Dane kontaktowe w pozycji „Estonia" otrzymują brzmienie:

„Välisministeerium
Islandi väljak 1
15049 Tallinn
Tel: (+372) 6 377 100
Fax: (+372) 6 377 199

Finantsinspektsioon
Sakala 4
15030 Tallinn
Tel: (+372) 66 80 500
Fax: (+372) 66 80 501".

(3) Dane kontaktowe w pozycji „Grecja" otrzymują brzmienie:

„Ministry of National Economy
General Directorate of Economic Policy
5 Nikis str.
GR-105 63 Athens
Tel. (30-210) 333 27 81-2
Fax (30-210) 333 28 10

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής
Νίκης 5
GR-105 63 Αθήνα
Τηλ.: (30-210) 333 27 81-2
Φαξ: (30-210) 333 28 10".

(4) Dane kontaktowe w pozycji „Wspólnota Europejska" otrzymują brzmienie:

„Commission of the European Communities
Directorate-General for External Relations
Directorate A. Crisis Platform and Policy Coordination in CFSP
Unit A.2. Crisis Management and Conflict Prevention
CHAR 12/45
B-1049 Brussels
Tel. (32-2) 295 55 85, 299 11 76
Fax (32-2) 299 08 73
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1462/2006

z dnia 2 października 2006 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej [1], w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 ustanowiło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe, w celu stosowania środków taryfowych lub innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku powinien być klasyfikowany do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnienia określonego w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez posiadacza przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [2].

(5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN, wskazanego w kolumnie 2.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2006 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 996/2006 (Dz.U. L 197 z 1.7.2006, str. 26).

[2] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Artykuł w kształcie owcy, o wysokości ok. 10 cm. Dzianina stanowiąca runo owcze pokrywa większą część korpusu z ceramiki, przy czym część głowy i cztery kopyta pozostają widoczne. Dzianina jest naklejona na korpus z ceramiki. (Patrz: fotografia nr 639) (*)	6913 90 10	Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 6913, 6913 90 i 6913 90 10. Jest to artykuł z ceramiki przeznaczony zasadniczo do dekoracji wnętrz. Nie ma on żadnej wartości użytkowej i służy wyłącznie celom dekoracyjnym; nie jest przeznaczony zasadniczo do zabawy i dlatego nie posiada charakteru zabawki w rozumieniu działu 95. Patrz: Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 6913, akapit pierwszy i drugi A) oraz Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 9503, akapit pierwszy. Jest to artykuł złożony, wykonany z ceramiki i dzianiny. Materiał ceramiczny tworzący korpus tego artykułu (kształt owcy) jest materiałem nadającym zasadniczy charakter w rozumieniu Ogólnej reguły 3b), jako nadający temu artykułowi jego kształt.

(*) Fotografia ma jedynie charakter informacyjny.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 25 września 2006 r.

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2006/659/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku [1], w szczególności jej art. 27 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także, mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 7 kwietnia 2005 r., Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o upoważnienie do odstępstwa od art. 5 ust. 6 oraz art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG.

(2) Zgodnie z art. 27 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG w dniu 26 października 2005 r. Komisja poinformowała listownie inne państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. W piśmie z dnia 27 października 2005 r. Komisja zawiadomiła Zjednoczone Królestwo, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(3) Zjednoczone Królestwo chce zmienić odstępstwo przyznane decyzją Rady 86/356/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do stosowania środków ryczałtowych w odniesieniu do niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej pobieranego od wydatków na paliwo używane w samochodach służbowych [2], która upoważniała Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnych środków upraszczających w celu ryczałtowego obliczania wartości proporcjonalnej podatku od wartości dodanej (VAT) od paliwa przeznaczonego do samochodów używanych w prowadzeniu działalności gospodarczej, wykorzystywanych również w celach prywatnych. Dzięki tej procedurze podatnicy nie są zobowiązani do prowadzenia szczegółowej ewidencji przejazdów w celu obliczenia dla każdego samochodu dokładnej kwoty podatku VAT dla zastosowań prywatnych i służbowych. Korzystanie przez podatników z nowego proponowanego systemu, podobnie jak w przypadku wcześniejszego systemu, będzie odbywało się na zasadzie dobrowolności.

(4) Obecny system opiera się na rodzaju paliwa i wielkości silnika samochodu. Zjednoczone Królestwo chce udoskonalić system i oprzeć go na poziomie emisji dwutlenku węgla (CO_2) dla danego samochodu, ponieważ istnieje proporcjonalna zależność między poziomem emisji a zużyciem paliwa, czyli wydatkami na paliwo. Oznacza to, że skala ryczałtowa oparta na emisji CO_2 mogłaby służyć temu samemu celowi opodatkowania wydatków na paliwo przeznaczone przez przedsiębiorstwo na cele prywatne. Zjednoczone Królestwo chce w ten sposób osiągnąć większą dokładność obliczania kosztów zużycia prywatnego przez zwiększenie liczby przedziałów w skali, a tym samym umożliwienie bardziej szczegółowego rozliczenia niż w istniejącym systemie.

(5) Istniejący system umożliwił Zjednoczonemu Królestwu uproszczenie procedury poboru podatku w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów używa nych w prowadzeniu działalności gospodarczej, a proponowany system, oparty na emisji CO_2, przyniesie podobne korzyści. Nowy system będzie lepiej określał wielkość zużycia na cele prywatne.

[1] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją Komisji 2006/69/WE (Dz.U. L 221 z 12.8.2006, str. 9).

[2] Dz.U. L 212 z 2.8.1986, str. 35.

(6) Upoważnienie powinno być ograniczone w czasie, tak aby w świetle zdobytych w określonym okresie doświadczeń można było ocenić, czy utrzymanie odstępstwa jest nadal uzasadnione.

(7) Należy uchylić decyzję 86/356/EWG po pewnym czasie, ale nie później niż w momencie wejścia w życie krajowych przepisów wprowadzających nowy środek szczególny w celu uniknięcia równoczesnego istnienia dwóch upoważnień.

(8) Zjednoczone Królestwo powinno poinformować Komisję o krajowych przepisach wprowadzających nowy szczególny środek niezwłocznie po ich przyjęciu i dopilnować, aby nowy środek nie wszedł w życie przed dniem 30 kwietnia 2007 r.

(9) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG upoważnia się Zjednoczone Królestwo, w okresie od dnia 1 maja 2007 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., do obliczania na zasadach ryczałtowych wartości podatku od wartości dodanej dotyczącego wydatków na paliwo wykorzystywane w celach prywatnych w samochodach używanych w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Artykuł 2

Wartość proporcjonalną podatku, o której mowa w art. 1, wyraża się w wartościach stałych, ustalonych na podstawie poziomu emisji CO_2, odpowiadającego zużyciu paliwa, dla danego rodzaju pojazdu. Zjednoczone Królestwo dostosowuje corocznie wartości stałe w celu uwzględnienia zmian w średnich kosztach paliwa.

Artykuł 3

Korzystanie przez podatników z systemu ustanowionego na podstawie niniejszej decyzji odbywa się na zasadzie dobrowolności.

Artykuł 4

Uchyla się decyzję 86/356/EWG z dniem 30 kwietnia 2007 r.

Zjednoczone Królestwo informuje Komisję o krajowych przepisach, o których mowa w art. 1, niezwłocznie po ich przyjęciu.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 września 2006 r.

W imieniu Rady

M. PEKKARINEN

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2006 r.

w sprawie przyznania przez Wspólnotę ograniczonego uznania dla Polskiego Rejestru Statków

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4107)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/660/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich [1], w szczególności jej art. 4 ust. 2,

uwzględniając pisma od władz Polski z dnia 10 marca 2004 r., od władz Republiki Czeskiej z dnia 4 lipca 2005 r., od władz Cypru z dnia 10 marca 2006 r., od władz Malty z dnia 13 marca 2006 r., od władz Litwy z dnia 30 marca 2006 r. oraz od władz Słowacji z dnia 11 kwietnia 2006 r. z wnioskami do Komisji o przyznanie przez Wspólnotę uznania dla Polskiego Rejestru Statków (dalej zwanego „PRS") na mocy art. 4 ust. 2 dyrektywy 94/57/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ograniczone uznanie w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 94/57/WE jest uznaniem przyznawanym organizacjom znanym jako towarzystwa klasyfikacyjne, które spełniają wszystkie kryteria inne niż te określone w ust. 2 i 3 sekcji A „Ogólne" Załącznika do tej dyrektywy, ale ograniczonym w czasie i zakresie po to, by dana organizacja mogła zdobyć doświadczenie.

(2) Komisja sprawdziła, że PRS spełnia wszystkie kryteria wymienione w Załączniku do dyrektywy 94/57/WE inne niż te określone w sekcji A „Ogólne" ust. 2 i 3 Załącznika.

(3) PRS zobowiązał się do spełniania przepisów art. 15 ust. 2, 4 i 5 dyrektywy 94/57/WE.

(4) Wskaźniki dotyczące działalności tej organizacji w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, mimo iż kształtują się nieco poniżej średniej uzyskanej przez organizacje uznane, są zadowalające i wykazują pozytywne zmiany, szczególnie w obszarze podlegającym Paryskiemu Memorandum w sprawie kontroli państwa portu, w którym od 2000 r. osiągnięto znaczną poprawę.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS) powołanego na podstawie art. 7 dyrektywy 94/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyznaje się uznanie dla „Polskiego Rejestru Statków" zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 94/57/WE na okres trzech lat od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Skutki uznania ograniczają się do Republiki Czeskiej, Cypru, Litwy, Malty, Polski oraz Słowacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2006 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

[1] Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2006 r.

dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty na 2006 rok na rzecz nowych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie kontroli żywności i pasz

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4277)

(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, duńskim, niemieckim, angielskim, francuskim, włoskim, niderlandzkim i szwedzkim są autentyczne)

(2006/661/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ([1]), w szczególności jego art. 32 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnotowe laboratoria referencyjne w dziedzinie kontroli żywności i pasz mogą uzyskać wkład finansowy Wspólnoty zgodnie z art. 28 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ([2]).

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 156/2004 z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie pomocy finansowej Wspólnoty dla wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zgodnie z art. 28 decyzji 90/424/EWG ([3]) stanowi, że należy udzielić wkładu finansowego Wspólnoty, jeżeli zatwierdzone programy pracy są skutecznie realizowane i beneficjenci dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w określonych terminach.

(3) W lipcu 2005 r. Komisja wezwała do składania wniosków w celu wyboru i wyznaczenia nowych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w dziedzinie kontroli żywności i pasz. Ocenę wniosków zakończono w grudniu 2005 r., a o wynikach powiadomiono właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Po przeprowadzeniu oceny wybrano kandydatów, którzy przeszli ją pomyślnie, w celu wyznaczenia im funkcji nowych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja 2006 r. zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnotowych laboratoriów referencyjnych ([4]) wyznaczyło nowe wspólnotowe laboratoria referencyjne w następujących obszarach: *Listeria monocytogenes*, gronkowce koagulazo-dodatnie, *Escherichia coli*, w tym werotoksyczne szczepy *E. coli* (VTEC), *Campylobacter*, pasożyty (zwłaszcza włosień, tasiemiec bąblowcowy i *Anisakis*), oporność przeciwbakteryjna, białka zwierzęce w paszach, pozostałości pestycydów (żywność pochodzenia zwierzęcego i produkty o wysokiej zawartości tłuszczu, zboża i pasze, owoce i warzywa, w tym produkty o wysokiej zawartości wody i wysokiej zawartości kwasów, oraz metody wykrywania pojedynczych pozostałości dla wszystkich uprzednio wymienionych materiałów macierzystych) oraz dioksyny i PCB w żywności i paszach.

(5) Komisja oceniła programy pracy i odpowiednie prognozy budżetowe przedłożone przez nowe wyznaczone wspólnotowe laboratoria referencyjne na 2006 r.

(6) Zgodnie z oceną, wspólnotowe laboratoria referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę do sprawowania funkcji i wypełniania zobowiązań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 powinny otrzymać wkład finansowy Wspólnoty. Wkład finansowy Wspólnoty powinien objąć 100 % kosztów kwalifikowanych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 156/2004.

(7) Oprócz wkładu finansowego Wspólnoty, dalszego wkładu powinno się udzielić na rzecz organizacji warsztatów w obszarach objętych odpowiedzialnością wspólnotowych laboratoriów referencyjnych.

(8) Wkład finansowy na rzecz warsztatów organizowanych przez wspólnotowe laboratoria referencyjne powinien być zgodny z zasadami kwalifikowania kosztów ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 156/2004 i być ograniczony do 30 uczestników.

([1]) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 (Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 3).

([2]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

([3]) Dz.U. L 27 z 30.1.2004, str. 5.

([4]) Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 3.

(9) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [1], środki weterynaryjne oraz środki w zakresie ochrony zdrowia roślin są finansowane przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Francji w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agro-alimentaires (LERQAP)* w Maisons-Alfort (Francja), w dziedzinie analizy i badania *Listeria monocytogenes*.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 98 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Francji wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 2

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Francji w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)* w Maisons-Alfort (Francja), w dziedzinie analizy i badania gronkowców koagulazo-dodatnich, w tym gronkowca złocistego.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 66 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Francji wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

[1] Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

Artykuł 3

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Włochom w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Istituto Superiore di Sanità (ISS)* w Rzymie (Włochy), w dziedzinie analizy i badania *Escherichia coli*, w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC).

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 68 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Włochom wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 4

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Szwecji w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)* w Uppsali (Szwecja) w dziedzinie monitorowania *Campylobacter*.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 118 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Szwecji wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 5

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Włochom w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Istituto Superiore di Sanità (ISS)* w Rzymie (Włochy), w dziedzinie analizy i badania pasożytów (zwłaszcza włosienia, tasiemca bąblowatego i *Anisakis*).

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 117 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Włochom wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 6

Wspólnota udziela wkładu finansowego Danii w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Danmarks Fødevareforskning (DFVF)* w Kopenhadze (Dania) w dziedzinie monitorowania oporności przeciwbakteryjnej.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 128 000 EUR.

Artykuł 7

Wspólnota udziela pomocy finansowej Belgii w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Centre Wallon de Recherches agronomiques (CRA-W)* w Gembloux (Belgia), w dziedzinie analizy i badania białek zwierzęcych w paszach.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 263 000 EUR.

Artykuł 8

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Niemcom w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA)* we Freiburgu (Niemcy), w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego i w produktach o wysokiej zawartości tłuszczu.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 150 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Niemcom wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 9

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Danii w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Danmarks Fødevareforskning (DFVF)* w Kopenhadze (Dania) w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach i paszach.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 150 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Danii wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 10

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Hiszpanii w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)* w Hiszpanii, w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, w tym w produktach o wysokiej zawartości wody i kwasów.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 400 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Hiszpanii wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 11

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Niemcom w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA)* w Stuttgarcie (Niemcy) w dziedzinie analizy i badania pozostałości pestycydów metodą wykrywania pojedynczych pozostałości.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 300 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Niemcom wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 12

1. Wspólnota udziela wkładu finansowego Niemcom w zakresie funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, które mają być realizowane przez *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA)* we Freiburgu (Niemcy) w dziedzinie analizy i badania dioksyn i PCB w żywności i paszach.

W okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2006 r. wymieniony wkład finansowy nie może przekroczyć 400 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1, Wspólnota udziela Niemcom wkładu finansowego na rzecz organizacji warsztatów przez laboratorium określone w ust. 1. Wymieniony wkład nie może przekroczyć 30 000 EUR.

Artykuł 13

Wkład finansowy Wspólnoty, o którym mowa w art. od 1 do 12, obejmuje 100 % kosztów kwalifikowanych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 156/2004.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2006 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli u indyków prowadzonego w państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4308)

(2006/662/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii [1], w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją 90/424/EWG Wspólnota podejmuje albo pomaga państwom członkowskim w podejmowaniu technicznych i naukowych środków potrzebnych do opracowania prawodawstwa w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju edukacji i szkolenia w dziedzinie weterynarii.

(2) Na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność [2], należy ustanowić cel wspólnotowy polegający na ograniczeniu występowania salmonelli w populacjach indyków do końca 2007 r.

(3) Do wyznaczenia celu wspólnotowego potrzebne jest udostępnienie porównywalnych danych dotyczących występowania salmonelli w populacjach indyków w państwach członkowskich. Takie dane nie są dostępne i dlatego należy przeprowadzić specjalne badanie w celu monitorowania występowania salmonelli u indyków przez odpowiedni okres czasu, uwzględniający ewentualną zmienność sezonową.

(4) Badanie to ma dostarczyć informacji technicznych potrzebnych do opracowywania prawodawstwa Wspólnoty w dziedzinie weterynarii. Ze względu na duże znaczenie zbierania porównywalnych danych dotyczących występowania salmonelli u indyków w państwach członkowskich, należy przyznać wkład finansowy Wspólnoty na wdrażanie specjalnych wymagań badania. Należy refundować 100 % kosztów poniesionych na testy laboratoryjne do określonej kwoty maksymalnej. Wszystkie inne koszty takie jak koszty związane z pobieraniem próbek, koszty podróży, administracyjne itp. nie kwalifikują się do współfinansowania wspólnotowego.

(5) Przyznanie finansowego wkładu Wspólnoty należy uzależnić od zgodności przeprowadzonego badania z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego i spełnienia niektórych innych warunków.

(6) Wkład Wspólnoty powinien zostać przyznany w zakresie rzeczywistej realizacji przewidzianych działań oraz pod warunkiem dostarczenia przez władze w wymaganym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(7) Istnieje potrzeba określenia kursu wymiany, według którego przeliczone zostaną kwoty podane we wnioskach w walutach krajowych, zgodnie z art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego agromonetarne porozumienia dotyczące euro [3].

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel badania i przepisy ogólne

1. Badanie prowadzi się w celu oceny występowania na terenie Wspólnoty bakterii gatunków *salmonelli* w:

— stadach tuczonych indyków w fermach wybranych do pobierania próbek w okresie trzech tygodni przed ubojem;

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31).

[2] Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1003/2005 (Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 12).

[3] Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

— stadach indyków rozpłodowych, w okresie 9 tygodni przed likwidacją ptaków.

2. Wyniki badania zostaną wykorzystane do wyznaczenia celów Wspólnoty przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

3. Badanie obejmuje okres jednego roku, począwszy od dnia 1 października 2006 r.

4. Dla celów niniejszej decyzji „właściwe organy" to organ lub organy państwa członkowskiego określone zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 2

Zakres pobierania próbek

1. Pobieranie próbek w stadach indyków organizowane jest przez państwa członkowskie i prowadzone od dnia 1 października 2006 r. w fermach hodujących co najmniej 500 ptaków tuczonych lub 250 ptaków rozpłodowych. Na każdej wybranej fermie indyków tuczonych, pobiera się próbki z jednego stada w odpowiednim wieku.

Jednak w krajach, w których obliczona liczba stad, z których mają być pobrane próbki, jest wyższa od liczby dostępnych ferm hodujących co najmniej wymienioną wyżej liczbę ptaków, w celu osiągnięcia obliczonej liczby stad można pobrać próbki maksymalnie z czterech stad na tej samej fermie. Tam gdzie to możliwe, dodatkowe stada z jednej fermy powinny pochodzić z innych brojlerni, a próbki być pobierane w różnych sezonach.

Jeśli liczba stad, z których mają być pobrane próbki, wciąż nie jest wystarczająca, można pobierać próbki z więcej niż czterech stad z tej samej fermy, starając się dobierać większe fermy.

2. Pobieranie próbek prowadzone jest przez właściwy organ lub pod jego nadzorem.

Artykuł 3

Wykrywanie salmonelli i określanie serotypu odpowiednich izolatów

1. Badanie na obecność bakterii salmonelli i określanie serotypu odpowiednich izolatów odbywa się w krajowych laboratoriach referencyjnych w zakresie salmonelli.

W przypadku gdy krajowe laboratorium referencyjne nie ma możliwości wykonania wszystkich analiz lub jeśli nie jest to laboratorium, które rutynowo zajmuje się wykrywaniem, właściwe organy mogą wyznaczyć do przeprowadzenia analiz ograniczoną liczbę innych laboratoriów zajmujących się urzędowym zwalczaniem salmonelli.

Laboratoria te muszą wykazać się doświadczeniem w stosowaniu wymaganej metody wykrywania, wdrażają system zapewnienia jakości zgodny z normą ISO 17025 i podlegają nadzorowi krajowego laboratorium referencyjnego.

2. Badanie na obecność salmonelli przeprowadza się zgodnie z metodą zaleconą przez wspólnotowe laboratorium referencyjne w zakresie salmonelli.

3. Określanie serotypu odpowiednich izolatów wykonuje się zgodnie ze schematem Kaufmanna-White'a.

Artykuł 4

Zbieranie danych, ocena i sprawozdawczość

1. Organ krajowy odpowiedzialny za przygotowanie rocznego sprawozdania krajowego zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE [1] zbiera i ocenia wyniki uzyskane zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji na podstawie próbek pobranych według zasad określonych w jej art. 2 i przekazuje wszystkie potrzebne dane i swoją ocenę Komisji.

2. Komisja dostarcza dane do zbadania Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

3. Zgromadzone dane oraz wyniki krajowe podaje się do publicznej wiadomości w formie zapewniającej poufność.

Artykuł 5

Specyfikacje techniczne

Zadania i działania określone w art. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji są wykonywane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi, przedstawionymi na zebraniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu […], opublikowanymi na stronie internetowej Komisji http://europa.eu.int/comm/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

[1] Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31.

Artykuł 6

Zakres wspólnotowego wkładu finansowego

1. Wspólnota zapewnia wkład finansowy w zakresie niektórych kosztów poniesionych przez państwa członkowskie na badania laboratoryjne, tj. wykrywanie bakteriologiczne salmonelli oraz określanie serotypu odpowiednich izolatów.

2. Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty wynosi 20 EUR za badanie bakteriologiczne wykrywania salmonelli i 30 EUR za określenie serotypu odpowiednich izolatów.

3. Wspólnotowy wkład finansowy nie przekracza kwot ustalonych w załączniku I na czas trwania badania.

Artykuł 7

Warunki przyznawania finansowego wkładu Wspólnoty

1. Wkład finansowy, o którym mowa w art. 6, przyznawany jest każdemu państwu członkowskiemu, o ile realizacja badania jest zgodna z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego, w tym z przepisami dotyczącymi konkurencji i zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

a) wprowadzenia w życie do dnia 1 października 2006 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do realizacji badania;

b) przekazania sprawozdania okresowego za trzy pierwsze miesiące badania do dnia 28 lutego 2007 r.; Sprawozdanie okresowe powinno zawierać wszystkie informacje podane w rozdziale 6 „Sprawozdawczość" specyfikacji technicznych określonych w art. 5.

c) przekazania, najpóźniej do dnia 31 października 2007 r., sprawozdania końcowego dotyczącego technicznych aspektów wykonania badania wraz z dokumentami potwierdzającymi poniesione koszty oraz wynikami osiągniętymi w okresie od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. Dokumenty dotyczące poniesionych kosztów powinny zawierać co najmniej informacje określone w załączniku II;

d) faktycznej realizacji badania.

2. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego możliwe jest wypłacenie zaliczki w wysokości 50 % całkowitej kwoty, o której mowa w załączniku I.

3. Niedotrzymanie terminów określonych w ust. 1 lit. c) pociąga za sobą progresywne obniżenie wypłacanego wkładu finansowego o 25 % całkowitej kwoty za opóźnienie do dnia 15 listopada 2007 r., o 50 % do dnia 1 grudnia 2007 r. i o 100 % do 15 grudnia 2007 r.

Artykuł 8

Kurs wymiany dla kwot wyrażonych we wnioskach w walutach krajowych

Jako kurs wymiany dotyczący kwot w walutach krajowych podanych we wnioskach złożonych w miesiącu „n" przyjmuje się kurs wymiany z dziesiątego dnia miesiąca „n + 1" lub z pierwszego dnia, w którym notowany jest kurs wymiany, poprzedzającego ten dzień.

Artykuł 9

Wniosek

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 października 2006 r.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty na rzecz poszczególnych państw członkowskich

Państwo członkowskie	Kwota (w EUR)
Belgia – BE	15 210
Republika Czeska – CZ	30 030
Dania – DK	8 190
Niemcy – DE	61 100
Estonia – EE	0
Grecja – EL	15 990
Hiszpania – ES	37 700
Francja – FR	85 670
Irlandia – IE	35 230
Włochy – IT	62 920
Cypr – CY	1 040
Łotwa – LV	0
Litwa – LT	7 930
Luksemburg – LU	0
Węgry – HU	41 860
Malta – MT	650
Niderlandy – NL	24 830
Austria – AT	26 130
Polska – PL	58 370
Portugalia – PT	15 730
Słowenia – SI	19 110
Słowacja – SK	9 100
Finlandia – FI	25 740
Szwecja – SE	7 280
Zjednoczone Królestwo – UK	53 300
Razem	643 110

ZAŁĄCZNIK II

Poświadczone sprawozdanie finansowe dotyczące realizacji badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli w stadach indyków

Okres sprawozdawczy od ..... do .....

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na badanie, kwalifikowanych do wkładu finansowego Wspólnoty

Numer referencyjny decyzji Komisji, na mocy której przyznany zostaje wkład finansowy Wspólnoty: .....

.....

Koszty poniesione w związku z działaniami zrealizowanymi w/przez	Liczba badań	Całkowite koszty badań poniesionych w okresie sprawozdawczym (waluta krajowa)
Bakteriologia salmonelli		
Określanie przynależności izolatów salmonelli do danego serotypu		

Deklaracja beneficjenta

Poświadczamy, że:

— powyższe koszty są prawdziwe, zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w niniejszej decyzji i były niezbędne do prawidłowego wykonania tych zadań,

— wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów są dostępne dla celów kontroli.

Data: .....

Osoba odpowiedzialna za finanse: .....

Podpis: .....